

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Ephemeris Ecclesiastica Concionatorvm Hoc Est Considerationes Methodicæ Sev Veritates Practicæ

Ex Vita Domini Jesu, Sanctorumque Gestis In Singulos anni dies mira
facilitate & solertia distributæ ... ; Cum indicibus necessariis

Pars Æstiva - A Dominica SS. Trinitatis, ad Dominicam decimamquintam
post Pentecosten

Haineuve, Julien

Coloniæ Agrippinæ, 1665

Die 20. Augusti. In Festo S. Bernardi Abbatis. Homo sanctus manet in
Sapientia sicut sol. Vera devotio inter varietates locorum & temporum,
invariabilis.

urn:nbn:de:hbz:466:1-44226

consultum ac vofanum, cum tu alioquin frustra illam roges nisi ab illa rogatus tam libenter rogantem exaudias quam cupidè velis exaudiri? Dic fodes, quid intendis, quid rogas, quorsum illam precaris, si quod tibi offert negas, negando conditionem qua tibi offert? Nonne hoc est vel præsumere se posse aliter quam cœlitus sic constitutum, obtinere; aut desperare salutem? Nonne hoc est hypocritam agere. cum te dissimules velle & petere quod revera non vis? Nonne hoc denique prævaricari est, cum una manu destruas

quod altera ædificas, & te illi opponas quam rogas ut se opponat tuo Judici? Hoc uno magis offenditur quam in cæteris honoretur, quia illud unum maximè curat, ut, quod tuum est diligenter agas; quod si negaveris, scito id illi esse gravius, quam tibi foret, si tibi negaretur quod petis ad salutem, nam illa te magis saluum desiderat quam tu ipse velis.

Opete Mater, neque enim fas est ut avertam faciem tuam.

EODEM DIE : AD HÆC CANTICORVM VERBA.

Fulcite me floribus : stipate me malis : quia amore languo. Cant. 2.

VERITAS PRACTICA.

hoc ipso magis amore mori poteris.

Quò e minus sentis amare Christum, hoc ipso magis amore mori poteris.

RATIO EST, Quia quò te minus sentis amare Christum, hoc ipso magis dolere poteris. Sed tunc magis amore mori poteris, cum revera magis dolebis quod minus Christum ames. Quò te ergo minus sentis amare Christum,

QUOMODO Beatissima Virgo Deipata sit ex amore Filij mortua, fuscè habes apud Dominum de Sales Episcopum Gebennensem in tractatu de amore Dei, libro septimo, & libro sexto antecedenti ubi quæcunque ad hanc materiam, atque ad propositæ veritatis elucidationem spectare possint, reperies. Tu tantum ad præxim revoca.

IN FESTO S. BERNARDI ABBATIS.

Homo sanctus manet in Sipientia, sicut Sol. Ecclesi. 27.

VERITAS PRACTICA.

Vera devotio inter varietates locorum & temporum invariabilis.

RATIO EST, Quia vera devotio est prompta & vera voluntas servienti Deo. Sed talis voluntas inter varietates locorum & temporum est invariabilis. Ergo & vera devotio, sicut videre est in S. Bernardo, qui propterea Devoti nomen obtinuit.

I. PUNCTUM.

QUOD in lib. Esther legitur, *Parvus fons crevis in fluvium & in lucem solemque cõversus est*, aptè applicari potest Bernardo qui è loco Fontanis dicto in Burgundia lux magna Galliarum & Sol totius Christiani

orbis extitit. Hic enim non modò splendore virtutù & miraculorù toti luxit Ecclesiæ, sed velut Sol universa lustras sic unus à Deo destinatus erat ad ejus componenda negotia, ut vix ulla esset contentio inter Principes, Reges & Dynastas, cuius non esset arbiter; vix ullum apud sacros Præsules & Sùmos ipsos Pontifices opus promovèdù cui non præficeretur; vix ullum deniq; in Ecclesia Concilium contra Schismaticos & in Imperio bellum cõtra Infideles quò non imprimis vocaretur, & cuius nutu penè omnia gererentur.

Sed quò ad solis similitudinem magis accedit, sicut Sol inter varias anni tempestates aut diversos noctium dierumq; recursus, unus semper idemque invariatus manet, sic planè devotus sanctus Bernardus inter tot varietates locorù & temporum, inter tot diversas & molestas nego-

Die 20. Augusti.

Eff. 10. 6. 11.

riorum moles unus idemque semper sui similis fuit, ut verè homo ille sanctus sit de quo Sapientis: qui manet in Sapientia & in devotione sicut Sol.

Ep. 249. I.

Vis audire quantis externis ageretur motibus aut diversis etiam videretur in divi formisè *Clamar, inquit, ad suos Clarevallenses, clamat ad vos mea monstruosa vita, mea exumosa conscientia. Ego enim quada Chimera mei seculi, nec Clericum gero, nec Laicum. Nam Monachiam dudè exui conversionem, non habitum. Nolo scribere de me, quod vos per alios audisse existimo, quid alitem, quid studeam, per qua discrimina verser in mundo, imò per qua iacter precipitis.*

Cant. I.
Serm. 43.

Et verè audi ex eodem ipso dum in illa sponse verba ex Cantico Canticorum scribit, *Fasciculus melleus & dulcis meus mihi, inter ubera commorabitur.* Audi & mirare qualis intus in animo permaneret, quàm constans, quàm invariatus, & unus idemque in Italia atque in Gallia; unus inter Principes atque plebeios: unus inter sæculares atque Religiosos; unus deniq; atq; idem in prosperis & in adversis. Et ego, inquit, fratres, ab in eunte mea conversione pro aceruo meritorum qua mihi deesse sciebam, hunc mihi fasciculum colligare & inter ubera mea collocare curavi, collectum ex omnibus anxietatib; & amaritudinibus Domini mei, Et post multa de illis amaritudinibus patientis Christi, *Hæc me, inquit, erigunt in adversis, in prospera reprimunt, & inter læta tristiaq; vite præfatis, via regia incedenti, tutum præbens utrobq; ducatur, hinc inde mala imminenti propulsando.*

Videri possunt quæ fustus ibi prosequitur, atque ex ejus dictis confirmari veritas debet, cuius exemplo formatur, *Quod scilicet vera devotio inter varietates locorum & temporum sit invariabilis.*

2. 2. q. 82.
art. 1.

Ratio autem petitur ab ipsa devotionis natura, quæ, ut ait S. Thomas, nihil aliud videtur esse, quàm voluntas quaedam prompta tradendi se ad ea qua pertinent ad Dei famulatum. Ipsa sunt ejus verba quæ & variis Scripturæ locis & sanctorum Patrum dictis facillimè possent illustrari, ac contra falsas quasdam devotionis ideas, quas sibi quisque format, produci. Videntur porro eundem his paucis comprehensa verbis: *Det vobis cor omnibus, ut colatis eum & faciatu ejus voluntatem corde magno & animo volenti.* Expende verba.

2. Macch. 1.

II. PUNCTUM.

SED talis voluntas inter varietates locorum & temporum est invariabilis. Id est, semper & u-

biq; cum gratia potest esse prompta & parata se tradere ad ea omnia quæ ad Dei famulatum spectant.

Cum enim gratior & acceptior Dei famulatus sit voluntatem Dei facere, cumq; inter varietates locorum & temporum semper spectari & fieri possit divina voluntas, quid est quod nostra voluntas si cum gratia veli, non possit illam divinam facere tam promptè & constanter in uno loco & tempore, sicut in alio? Dites forsan, difficultates & implicatas occupationes intervenire & obflare quo minus semper æquali facie & animo acceptentur & gerantur: nec proinde ex æquo, divina voluntas fiat neque Deo serviatur. Responso est facilis, id quidem posse dici quo ad sensum & primos animi motus, qui vel in potestate nostra non sunt, vel si sublimitationis imperio, possunt à voluntate dirigi & sic inflecti, ut, quidquid sensus & pars inferior sentiat, ratio tamen & pars illa superior qua verè Deo servitur & ejus voluntas efficitur, sit semper eadem, semperq; conformis divinæ providentiæ & voluntati, quæ sic de rebus & eventis disponit.

Sic David in tam variis quas gerebat rerum vicibus & figuris: *Paratum cor meum Deo, paratum cor meum. SEMPER laus ejus in ore meo.* Quin quod Romanus Philosophus de suo id Sapiente prædicat: *Sapientis, inquit, malis non premitur sed utitur. Novit in adversis aquè ac in secundis suam explicare virtutem. Non ex ebore tantum Phidias sciebat facere simulachra; faciebat ex ære. Si marmor illi, si vilior mater: à qua obtulisset, facisset quale ex illa fieri optimum posset. Sic Sapientis: si licet bit, virtutem in devitiis explicabit: sin minus, in paupertate; si poterit, in patria; sin minus, in exilio. Si poterit, Imperator; sin minus, miles. Si poterit, integer; sin minus, debilis.* Et Christianus hoc non posset divina favente gratia? Confundere, si quid tale cogitasti.

Ps. 36.

Sen. Ep. 36.

III. PUNCTUM.

VERA ergo devotio inter varietates locorum & temporum est invariabilis, aut non est vera: nam in hoc sita est vera devotio, ut, quantum eum divina gratia fieri poterit, semper sit prompta & parata nostra voluntas ad divinam efficiendam. Sic autem semper prompta & parata esse potest in quacunque varietate locorum & temporum, cum ista varietas sit à divina voluntate, quæ nos circumquaque dispergit sicut ventus nubes; unde est illud egregium Jobi trigésimo septimo:

Erm.

Frumentum desiderat nubes, & nubes spargunt lumen suum; qua lustrant per circuitum quocunque eas voluntas gubernantis duxerit ad omne quod praeceperit illis super faciem orbis terrarum.

ff. 60. Sic de Apostolis & Apostolicis viris dicitur; Qui sunt isti qui ut nubes volant? At sic volando per uniuersum orbem & per tot varia tuorum ministeria munerum, nonne pietatem colere aut deuotionem conservare poterant; voluntatem suam ita obfirmando inter illas varietates, ut in uno Deo una eademque persisteret? In omnibus tribulationem patimur, inquit unus pro omnibus, sed non angustiamur; a portamur sed non destituimur, semper mortificationem IESV in corpore nostro circumferentes. Et post multa; Propter quod non deficimus: sed licet is qui foris est, non ster homo corrumpatur, tamen is qui intus est renouatur de die in diem. Sicque nos idem omnes efformabat, ut exhiberemus nosmetipsos sicut Dei ministros, in multa patientia, in necessitatibus, in angustiis, per arma iustitiae, à dextris & à sinistris; & quae ibi plura prosequitur.

Ibid. 6.

Serm. 43. Sic sanctus etiam Bernardus exemplo sui nos provocat ad habendam memoriam patientis Christi & conservandum ubique pietatis affe-

ctum. Hunc & vos, dulcissimi, tam dilectum fasciculum colligite vobis, hunc medullis inserite cordis, hoc munite aditum pectoris, ut & vobis inter ubera commoretur. Habete illum semper non retro in humeris, sed ante praeculis, ne portantes & non odorantes, & onus premat & odor non erigat. Mementote quia accepit eum Simeon in ulnas suas, Maria gestavit in utero, fovit in gremio, sponsa sibi inter ubera collocavit. Et post pauca: Exemplo ergo sint vobis ut & vos similiter faciatis. Si enim ante oculos habueritis quem portatis, pro certo videntes angustias Domini, levius vestras portabitis, ipso auxiliante Ecclesia sponso qui est super omnia Deus benedictus in saecula.

DEO gratias qui dedit nobis victoriam per D. N. IESVM CHRISTVM, itaque fratres mei dilecti, stabiles estote & immobiles abundantes in opere Domini semper.

1. Cor. 15.

Vide in 2. parte, Fer. 5. Sexagesimae. Et Fer. 3. Octav. Ascensionis, Ubi haec habetur Veritas,

Sic internis externa sunt temperanda, ut neutrum eorum importune, & utrumque opportune sibi cedat.

IN FESTO S. BARTHOLOMÆI APOSTOLI.

Die 24.
Augusti.

Detracta pelle hostiae, artus in frustra concident. Levit. 1.

VERITAS PRACTICA.

Mortificatione potius tibi sunt omnia subtrahenda, quam quid mortificationi detrahendum.

RATIO EST, Quia mortificatione potius tibi sunt omnia subtrahenda, quam tibi vera desit & Christiana mortificatio.

Sed si quid quovis modo mortificationi detrahatur, tibi vera & Christiana desset mortificatio.

Ergo mortificatione potius tibi sunt omnia subtrahenda, quam quid mortificationi detrahendum. Quod tamen rarum est, & exemplo huius sancti Apostoli excitandum.

I. PUNCTUM.

HOC habuit sanctus Bartholomæus Apostolus in suo Martyrio eximium & singulare, ut, sicut antiquitus hostia iubebatur offerri, detracta pelle, & in partes concisa, sic ille inaudito supplicio post innumeros jam exanthlatos labores in ceteriori India & in maiori Armenia pro Christo, passus est sibi vivam pellem detrahi & caput abscondi, sicque se velut viventem hostiam Deo immolavit. O quale hominis pectus, quale animi robur, & amoris divini fortitudo! Nam si Josephi fidelitas in Dominum suum, si Jonathæ amor in Davidem commendatur, quod ille pallium, hic tunicam deseruerint; quanto maiori dignus commendatione & præconio sanctus hic Apostolus qui pellem qui sanguinem, qui caput, qui vitam & omnia sua Domino tam horrendis modis consecravit?

Gen. 39.
1. Reg. 18.

Fff 3

Oquan-